

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Václava Novotného v právní věci žalobce: **M. D.**, zast. advokátkou JUDr. Alenou Strnadovou, se sídlem AK Tovaryšský vrch 1358/3, Liberec, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 5. 2005, č. j. 24 Az 280/2004 - 28,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 3. 2004, č. j. OAM-6505/VL-18-P08-2003 nebyl stěžovateli pro nesplnění podmínek dle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) udělen azyl; současně bylo rozhodnuto, že se na stěžovatele nevztahuje dle § 91 cit. zákona překážka vycestování.

Žalobu podanou proti tomuto rozhodnutí Krajský soud v Ostravě výše uvedeným rozsudkem zamítl; proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, v níž uplatňuje důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Namítá, že řízení před soudem trpí vadou, která může mít za následek nepřezkoumatelnost a nezákonnost rozhodnutí, a to z důvodu, že stěžovateli byla odepřena možnost ústního jednání před soudem, neboť mu nebyla doručena výzva soudu ve smyslu ust. § 51 s. ř. s. Požaduje proto, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě v mezích uplatněných důvodů a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že stěžovatel podal dne 22. 4. 2004 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě. Stěžovateli byla dne 9. 9. 2004 doručena písemnost – výzva soudu č. j. 24 Az 208/2004-21 ze dne 19. 8. 2004 k vyjádření souhlasu s postupem soudu dle § 51 odst. 1 s. ř. s. tato výzva byla sepsána v českém jazyce, stěžovatel na ni nereagoval. Poté krajský soud dne 14. 3. 2004 vyzval stěžovatele opětovně k vyjádření souhlasu s postupem dle § 51 odst. 1 s. ř. s., a to písemností v ruském jazyce. Tuto písemnost převzal osobně stěžovatel dne 23. 3. 2005.

Kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek je podle ust. § 103 s. ř. s. koncipována na principu nutného konkrétního tvrzení stěžovatele, v čem krajský soud, který věc projednával a rozhodl, ve svém rozhodnutí pochybil. Stěžovatel se dovolává nepřezkoumatelnosti rozhodnutí krajského soudu, která spočívá v tom, že mu nebylo doručeno poučení o ústním jednání. Vzhledem k tomu, že ve spisovém materiálu je obsažen doklad, který doručení předmětné výzvy prokazuje, je tvrzení stěžovatele nutno označit za nedůvodné.

Podle ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné, nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí, a nebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné.

Nejvyšší správní soud neshledal žádný z důvodů výše uvedených, přitom skutečnosti stěžovatelem uvedené shledal zcela nedůvodné, jiné důvody dle § 103 odst. 1 s. ř. s. stěžovatel neuváděl.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je zcela nedůvodná, proto ji postupem dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. Vzhledem k tomu, že se jedná o věc, která byla v souladu s ust. § 56 s. ř. s. vyřízena přednostně, nerozhodoval Nejvyšší správní soud již samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, náklady řízení nevznikly, resp. je neúčtoval. Proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. března 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu